

[Knud Nielsen.]

af en byrde, der pålægges alle i samfundet.“

Det vil sige, at undervisningsministeren betragter det som et privilegium, at en uddannelsessøgende for at gennemføre en i forvejen dyr uddannelse og en for samfundet nyttig og nødvendig uddannelse kan gå ind i et pengeinstitut og få et lån til 12¼ pct. Hvis det er et privilegium i dagens samfund, er der efter min opfattelse noget helt fundamentalt forkert i dagens samfund. Og så vil jeg da i øvrigt sige, at man må sætte sin lid til, at højere magter forhindrer undervisningsministeren i at udele ret mange af den slags privilegier. Det er en af de ting, vi vil diskutere under den fortsatte udvalgsbehandling, hvordan man kan finde en måde at kompensere de uddannelsessøgende herfor.

Knud Bro: Vi får jo nu engang aldrig opklaret, hvad hr. K. B. Andersen ville have gjort som undervisningsminister, heldigvis.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil blot gerne i anledning af hr. Knud Niensens citat af, hvad jeg har skrevet, sige, at citatet er fuldstændig korrekt, men jeg vil også fastholde, at det er et privilegium at kunne gå ind i en bank og få et statsgaranteret lån. Det er der ikke ret mange andre befolkningsgrupper i dette samfund, om overhovedet nogen, der kan gøre. Det er et privilegium, og hvad jeg har sagt om, at de studerende nok ikke skal være interesseret i at have en stilling som alt for privilegerede, det står jeg ved. Jeg vil gerne medvirke til, hvad vi har drøftet i udvalget, at prøve, om det er muligt ved forhandling med banker og sparekasser at finde bedre betingelser for optagelsen af disse lån, men lad det være sagt, også for at der ikke skal være nogen tvivl om det: en rentedifferentiering ønsker jeg ikke at medvirke til.

K. B. Andersen: Det er kun en kort bemærkning i anledning af hr. Knud Bros bemærkning om, at man heldigvis ikke fik at vide, hvad jeg ville have foretaget mig på dette punkt. Det er da klart, at da vi nedsatte udvalget, var det for at forberede

en reform. Når udvalgets betænkning kom, ville vi have startet denne reform i stedet for at lappe videre på det gamle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2
forkastedes med 88 stemmer mod 63; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til hr. Søgaard, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte det i dag anmeldte forslag til folketingsbeslutning.

Søgaard: Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger vedrørende de indkaldte værnepligtiges økonomiske og sociale forhold.

Når vi for anden gang har rejst denne sag i indeværende samling, kan det måske nok se noget ejendommeligt ud, men det var også en ejendommelig behandling, vort første forslag fik. Denne regering og dens partier har jo flertal til at gøre, hvad de vil, og det har vi så sandelig fået at mærke i det udvalg, som har behandlet vort tidligere forslag om en soldaterlønsordning.

Fra en førstebehandling i oktober 1968, hvor både den radikale og venstres ordfører gav udtryk for positiv holdning til vort forslag, har man nu reelt nægtet det overgang til anden behandling i den mere konkretiserede form, som en sådan beslutning naturligvis må ende i. På trods af, at vi i udvalget havde gennemarbejdet det ma-